

DAYANIŞMA VE YARDIMSEVERLİK

****Limon Ağacı****

Zengin bir iş adamının bahçesinde, yan yana dikilen iki limon ağacı vardı. Mayıs ayı sonlarında açan limon çiçekleri, bütün bahçenin havasını bir anda değiştirir ve apartmanlara hapsedilmiş insanlara baharın geldiğini müjdelirdi.

Ancak limon ağaçlarından biri, diğerinden cılız ve şekilsizdi. Bu yüzden büyük ağaç her fırsatta onu küçümser ve tepeden bakardı. Ev sahibi de küçük boylu limon ağacından ümit kesmiş görünüyordu.

Ona göre ağaç, bu gidişle kuruyup ölecekti. Bu yüzden de onu fazla sulamaz ve bakımını yapmayı pek istemezdi.

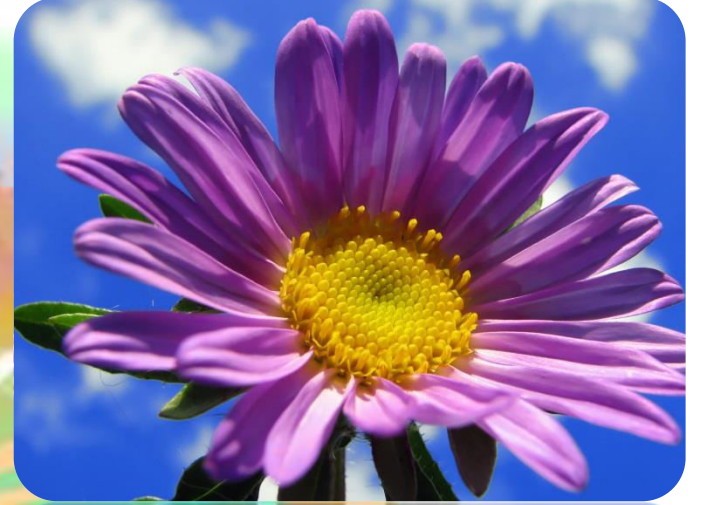

Günün birinde esen sert bir poyraz, karlı dağların yamaçlarındaki bir grup çiçek tohumunu iş adamının bahçesine uçurdu. Fakat bahçenin her tarafı parsellenmiş, sadece limon ağaçlarının altında yer kalmıştı.

**Bir an önce
filizlenmek zorunda
olan tohumlar, limon
ağaçlarının yanına gelerek
onların altında yeşermek için
izin istedi.**

**Büyük ağaç, iyice kasılarak:
—Böyle bir şey asla mümkün
olamaz, diye atıldı. Bizler kuru
kalmayı pek sevmeyiz. Eğer
dibimde çoğalırsanız, suyu emip
beni kurutursunuz.**

Aslında büyük ağacın çekindiği başka bir Şey daha vardı. Çiçekler rengarenk açtıklarında, limon ağacının sarıya çalan beyaz çiçekleri sönük kalacak ve bahçe sahibinin gözündeki değeri azalabilecekti. Oysa ki ağacın, kendinden güzel olanlara hiç mi hiç tahammülü yoktu.

Küçük ağaç, uzun boylu arkadaşının tohumlara verdiği cevabı beğenmemiştir. Çünkü o, kendisine hayat verenin, o hayat için gerekli olan suyu da vereceğini çok iyi biliyordu. Bu yüzden, aklına bile gelmiyordu susuzluk.

Tohumların teklifini kabul ederken:

—Sizlerle birlikte olmak, bana mutluluk verir, dedi. Böylelikle yalnızlık da çekmeyiz.

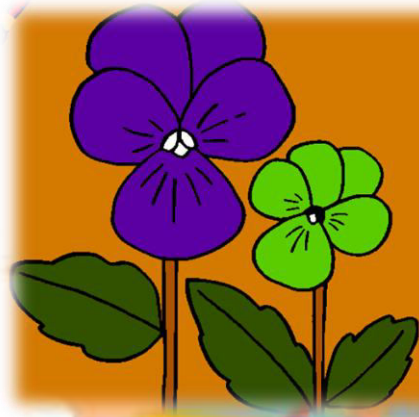

Büyük ağaç bu işten hoşlanmamıştı. Fakat küçük olanı: —Güzel yaratılanlardan kimseye zarar gelmez, diye tekrarlıyordu. sadece.

Küçük limon ağacı
altında filizlenen
tohumlar, bir kaç hafta
içinde cennet çiçekleri gibi açıp
bütün bahçenin göz bebeği haline
geldi. Bu arada ağaç, elinden
geldiği kadar kendilerine yardımcı
olmaya çalışıyor ve çiçeklerin
sevdiği yarı güneşli ortamı sağlamak
için, eski yapraklarını döküyordu.

Çiçekler, kısa bir süre sonra mis gibi kokular yaymaya başladı. Bahçe sahibi, o ana kadar hiç duymadığı bu kokunun nereden geldiğini araştırdığında, davetsiz misafirleri bularak hayrete düştü.

Adam, ancak rüyalarında görebildiği bu çiçeklerin güzelliğini devam ettirebilmek için sabahları artık daha erken kalkıyor ve onları en kaliteli gübrelerle besleyip bol bol suluyordu. Küçük limon ağacı, köklerinin en ince ayrıntılarına kadar ulaşan bu suları çiçeklerle birlikte içiyor ve büyük bir hızla serpilip büyüyordu.

Çiçekleri sevgiyle kucaklayan ağaç,
ertesi bahara kalmadan o civarın en
büyük ağacı haline geldi ve
birbirinden güzel kelebeklerin
ziyaret yeri oldu. Daha sonra da
kendi çiçeklerini açarak bahçenin
güzelliğine güzellik kattı.

Şimdi küçük ve yalnız kalmış olan limon ağacı ise, komşusuna duyduğu kıskançlıkla için için kuruyordu.

> > > SON < < <

• İnsan, doğası gereği toplumsal bir varlıktır. Yalnız yaşaması mümkün değildir. Birlikte yaşamının gereği olan dayanışma ile insanlar yardımlaşmayı, birlikte iş yapmayı öğrenirler .Dayanışma sayesinde insanlar daha çabuk ve daha çok iş yapabilir .Atalarımız bu konuda "Bir elin sesi var, iki elin sesi var" diyerek, birlik, beraberlik ve dayanışmanın önemini vurgulamışlardır.

Dayanışma toplumlar arasında, millet içerisinde ve milletlerarasında olabilir. Kurtuluş Savaşı yıllarında Türk Milleti'nin dayanışması ile düşman yurttan kovulmuş ve vatan tamamen kurtarılmıştır.

Sevmek fiilinden sonra dünyanın en güzel fiili yardım etmektir.

V. Sultner.

YARDIMLASMA

* Allah, insanların ihtiyaçlarını gidermek için bir kısıml insanlar yaratmıştır ki, insanlar ihtiyaç duyunca onlara koşarlar. işte onlar, Allahın azabından güvende olanlardır.

*** Müslüman müslümanın
kardeşidir. Ona zulmetmez, onu
yalnız bırakmaz. Kim kardeşinin
ihtiyacını giderirse, Allah da
onun ihtiyacını giderir.**

Yardımanın İnsanların ve Toplumların Yaşamlarındaki yaptığı değişiklikler:

* 1- Yardımla yoksullar korunmuş olur. Onlara yapılan maddi yardımlar, onların hırsızlık gibi kötü yollara sürüklenmesini engeller.

2- Yardım yapanla yapılan arasında sevgi ve ülfet doğar. yardımla topluma kazandırılan insanlar kin, hased, düşmanlık gibi kötü huylardan kurtulur, kimsenin malında gözü olmaz.

3- Hz. Muhammed, müslümanlara yardım edilenin değil, yardım eden kişi olmalarını bildirmiştir. Sıkıntı zamanında müslümanlardan yardım, anlayış ve sevgi görenler, sıkıntılarını atlatınca, alan değil veren kişiler olmaya çalışacaktır.

4- Zekât, sadaka ve diğer maddî yardımlar, müslümanların güçlü olmalarında, birlik ve beraberlik içinde bulunmalarında en büyük etkindir. Yardımlaşma, zenginle fakir, tokla aç arasındaki uçurumu kapatır ve sevgi, saygı bağı kurar.

5- Yardımlaşmanın yaygın olduğu toplumlarda dostluk duyguları güçlü olur. Fakirlik ve bununla gelen dilencilik ortadan kalkar.

**Komşu komşunun külüne
muhtaçtır**

**Hayat şartları insanları bir
arada yaşamaya zorunlu
kılmıştır. Bir arada yaşama
sosyal hayatı, sosyal hayat da
karşılıklı olarak yardımlaşmayı
beraberinde getirmiştir.**

Dolayısıyla insan her meselesini tek başına halledemez olmuş, yakınındakine başvurmak zorunda kalmıştır. Bu bakımdan komşular birbirlerine en küçük şey için bile muhtaçtırlar. Çünkü en önemsiz şeyin yokluğu, büyük bir işin aksamasına yol açabilir.

**Veren eli herkes
öper**

**Cimri olmayan,
ona buna yardım
elini uzatan, eli
açık olan, iyilik
yapan kimseyi
pek çok kişi
sever; ona saygı
duyar.**

YARDIMSEVERLİK

İyilik eden iyilik bulur

Bir karşılık beklemeden yardım yapan, kayıran, yardımcı olan, yararlı işlerde bulunan kimse, hemen herkes tarafından sevilir. Günü geldiğinde iyilik görenler, bunun karşılığını ona iyilik yaparak öderler.

Yalnız taş duvar olmaz

İnsanlar bir arada yaşamak zorundadırlar. Bu zorunluluk bir dayanışmayı, yardımlaşmayı gerektirir. Nasıl ki tek taşla duvar yapılamazsa, insanlar da tek başlarına tüm işlerinin üstesinden gelemezler. Dolayısıyla diğer insanlarla ilişki kurmak, işbölümü yapmak, iş birliğine geçmek durumundadır.

**Ne verirsen elinle, o gider
seninle**

**Yaşadığı sürece yoksula,
yetime, yolda kalmışa yardım
eden, onları doyurup giydiren ve
gözetten kimse, bunların
karşılığını öbür dünyada
alacaktır Hatta Yüce Allah,
ona kat kat fazlasıyla
verecektir.**

El eli yıkar, iki el de yüzü

Toplu yaşama biçimi herkese bir görev yükler Bu görevlerin yapılması bir yandan düzeni sağlar, bir yandan da sıkıntıların ortadan kalkmasını Dolayısıyla karşılıklı yardımlaşma esasına dayalı bu görev iyilikleri çoğaltır, toplumu güçlü kılar.